

Ändring av föreskrifter med anledning av nya regler om gränsöverskridande distribution av fonder

Sammanfattning

Finansinspektionen föreslår ändringar i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:9) om värdepappersfonder och Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:10) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Med ändringarna genomförs de delar av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar, som Finansinspektionen förväntas få bemyndiganden att genomföra i inspektionens föreskrifter.

De föreslagna ändringarna innebär bland annat att

- fondföretag, förvaltningsbolag och utländska AIF-förvaltare ska tillhandahålla informationen om de uppgifter som utförs av företagets lokala funktioner i Sverige på ett varaktigt medium och att funktionerna ska tillhandahållas på svenska,
- fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföring i Sverige genom att tillhandahålla informationen på sina webbplatser,
- fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare får använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för att tillhandahålla kvarvarande investerare i Sverige information efter att marknadsföringen upphört, och
- svenska AIF-förvaltares underrättelse om sonderande marknadsföring ska lämnas till Finansinspektionen i pappersformat

eller elektroniskt format samt hur förvaltarna ska dokumentera marknadsföringen.

Förslagen till föreskriftsändringar kompletterar förslagen i regeringens proposition Gränsöverskridande distribution av fonder (prop. 2021/22:102), som beslutades den 27 januari 2022.

Ändringarna i föreskrifterna föreslås träda i kraft den 1 juni 2022.

Innehåll

1	Utgångspunkter	4
1.1	Målet med regleringen.....	4
1.2	Nuvarande och kommande regelverk	5
1.3	Regleringsalternativ	6
1.4	Rättsliga förutsättningar	6
1.5	Ärendets beredning	9
2	Motivering och överväganden	9
2.1	Språkkrav och tillhandahållande av information om lokala funktioner vid verksamhet i Sverige	9
2.2	Åtgärder när marknadsföringen upphör	14
2.3	Vissa informationskrav efter att marknadsföringen har upphört...	16
2.4	Sonderande marknadsföring	19
2.5	Ikraftträdande	21
3	Förslagets konsekvenser	21
3.1	Konsekvenser för samhället och konsumenterna.....	22
3.2	Konsekvenser för företagen	22
3.3	Konsekvenser för Finansinspektionen	25

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

Genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/1160 av den 20 juni 2019 om ändring av direktiven 2009/65/EG och 2011/61/EU vad gäller gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar, (ändringsdirektivet), har det gjorts ett antal ändringar i UCITSD¹ och AIFMD². Ändringsdirektivet är ett resultat av kommissionens initiativ inom ramen för den så kallade kapitalmarknadsunionen som syftar till att stärka EU:s inre marknad. Direktivet kompletterar EU:s förordning om gränsöverskridande distribution av fonder³.

De ändringar som har gjorts i UCITSD och AIFMD innebär i huvudsak att

- kraven på de lokala funktioner som ska tillhandahållas i värdlandet justeras,
- förfarandet vid upphörande av marknadsföring och efterföljande informationsskyldighet regleras, samt
- så kallad sonderande marknadsföring till professionella investerare regleras för auktoriserade AIF-förvaltare⁴.

Syftet med ändringarna i UCITSD och AIFMD är att minska nationella hinder för gränsöverskridande distribution av fonder i medlemsstaterna.

Ändringsdirektivet kommer till stora delar att genomföras i svensk rätt genom ändringar i lagen (2004:46) om värdepappersfonder (LVF) och lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (LAIF). I regeringens proposition 2021/22:102 Gränsöverskridande distribution av fonder (nedan benämnd propositionen), som beslutades den 27 januari 2022, föreslås dock att vissa bestämmelser ska genomföras genom föreskrifter på lägre nivå än lag. I propositionen föreslås därför att det i de lagar som

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010.

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1156 av den 20 juni 2019 om underlättande av gränsöverskridande distribution av företag för kollektiva investeringar och om ändring av förordningarna (EU) nr 345/2013, (EU) nr 346/2013 och (EU) nr 1286/2014.

⁴ Begreppet auktoriserad i AIFMD motsvaras av begreppet tillstånd i svensk rätt (se 3 kap. 1 § LAIF).

nämns ovan ska införas bemyndiganden om att regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, ska få meddela sådana föreskrifter. Finansinspektionen förväntas få ett antal bemyndiganden att genomföra delar av ändringsdirektivet genom inspektionens föreskrifter. De förslag som behandlas i denna remisspromemoria utgår från innehållet i propositionen.

Som framgår i avsnitt 1.4 förutsätter förslagen att Finansinspektionen får de bemyndiganden att meddela föreskrifter som inspektionen förväntar sig. Riksdagen väntas fatta beslut om förslagen i propositionen den 16 mars 2022.

Syftet med Finansinspektionens förslag är att genomföra de ändringar i UCITSD och AIFMD som inspektionen förväntas få bemyndigande att meddela föreskrifter om.

Finansinspektionens föreskriftsarbete löper parallellt med lagstiftningsarbetet för att möjliggöra att föreskriftsändringarna som genomför delar av ändringsdirektivet träder i kraft i så nära anslutning till lagändringarna som möjligt. Lagändringarna förväntas träda i kraft den 1 april 2022 respektive den dag som regeringen bestämmer.⁵

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

UCITSD har genomförts i svensk rätt genom i huvudsak LVF, medan AIFMD har genomförts huvudsakligen genom LAIF. Vissa delar av direktiven har dock genomförts genom bestämmelser i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:9) om värdepappersfonder (fondföreskrifterna) och Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:10) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-föreskrifterna).

Regler om förvaltningsbolags, fondföretags samt utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltares skyldighet att tillhandahålla vissa lokala funktioner i Sverige vid verksamhet här i landet finns i 1 kap. LVF och 5 kap. LAIF. Med förvaltningsbolag och fondföretag avses i denna promemoria utländska företag enligt definitionerna i 1 kap. 1 § LVF (1 kap. 1 § 13 LVF och 1 kap. 1 § 9 LVF). Enligt 1 kap. 6 c och 7 §§ LVF samt 5 kap. 2, 6 och 11 §§ LAIF ska företagen vidta nödvändiga åtgärder för att

⁵ De lagändringar som föreslås träda i kraft den dag som regeringen bestämmer, behandlas inte i denna promemoria eftersom de i nuläget inte innebär något behov av föreskriftsändringar.

här i landet kunna göra utbetalningar till andels- och aktieägarna, lösa in andelar samt lämna den information som företaget är skyldigt att tillhandahålla.

Bestämmelser om på vilket språk förvaltningsbolag, fondföretag och AIF-förvaltare ska tillhandahålla faktablad, informationsbroschyrer, fondernas årsberättelser och, i tillämpliga fall, halvårsredogörelser, finns i 30 kap. 2 §, 31 kap. 9 § samt 32 kap. 5 och 6 §§ fondföreskrifterna respektive 15 kap 2 och 3 §§ AIF-föreskrifterna.

I dagsläget finns det i svensk rätt ingen reglering av fondföretags eller utländska EES-baserade AIF-förvaltares skyldighet att anmäla att gränsöverskridande verksamhet upphör. Det finns inte heller något krav på att fondförvaltare och utländska EES-baserade AIF-förvaltare som har upphört med gränsöverskridande verksamhet ska fortsätta tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare information. Vidare saknas det reglering av AIF-förvaltares möjlighet att bedriva sonderande marknadsföring.

1.3 Regleringsalternativ

Sverige har en skyldighet att genomföra ändringsdirektivet genom bindande regler. De bestämmelser som inte genomförs i lag eller förordning måste i stället genomföras i föreskrifter. Det är inte möjligt att i stället för föreskrifter utfärda allmänna råd eller någon annan typ av vägledning, eftersom det inte skulle innebära att reglerna blir bindande. Det är inte heller ett alternativ att helt avstå från reglering.

1.4 Rättsliga förutsättningar

1.4.1 Språkkrav och tillhandahållande av information om vissa lokala funktioner vid verksamhet i Sverige

I propositionen föreslår regeringen justeringar i regleringen av skyldigheter för förvaltningsbolag och fondföretag att tillhandahålla vissa lokala funktioner i Sverige vid verksamhet här i landet (ändringar i 1 kap. 6 c § LVF och införandet av en ny 1 kap. 8 § LVF). Det föreslås även att det ska införas bemyndiganden i LVF om att regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, ska få meddela föreskrifter om hur fondföretaget eller förvaltningsbolaget ska tillhandahålla information om de uppgifter som

utförs genom funktionerna och på vilket språk företagen ska tillhandahålla dessa funktioner (13 kap. 1 § 2 och 3 LVF).

I propositionen föreslås även att det genom ändringar i 5 kap. 2 § LAIF införs krav på att utländska EES-baserade AIF-förvaltare, som avser att förvalta en specialfond, ska tillhandahålla vissa lokala funktioner här i landet. Krav på att tillhandahålla vissa lokala funktioner föreslås även införas för utländska EES-baserade, och icke EES-baserade AIF-förvaltare, som avser att marknadsföra andelar eller aktier i en förvaltd alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige (genom ändringar i 5 kap. 6 och 11 §§ LAIF). Det föreslås vidare att det ska införas bemyndiganden i LAIF om att regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, ska få meddela föreskrifter om hur utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla information om de uppgifter som utförs av de lokala funktionerna och på vilket språk förvaltarna ska tillhandahålla dessa funktioner på (15 kap. 2 § 5 och 6 LAIF). Finansinspektionens förslag förutsätter att inspektionen får bemyndiganden att meddela föreskrifter i dessa frågor.

1.4.2 Åtgärder när marknadsföringen upphör

I propositionen föreslås att det i nya 1 kap. 9 § LVF ska införas vissa bestämmelser om vilka åtgärder ett fondföretag ska vidta när det avser att upphöra med marknadsföring av andelar i företaget i Sverige. Det föreslås också att motsvarande bestämmelser ska införas i 5 kap. 7 a § LAIF för utländska EES-baserade AIF-förvaltare som avser att upphöra att marknadsföra andelar eller aktier i en EES-baserad alternativ investeringsfond här i landet.

Vidare föreslås i propositionen att det i LVF ska införas bemyndiganden för regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, att meddela föreskrifter om på vilket språk ett fondföretag ska tillhandahålla informationen till andelsägarna i Sverige om avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet och inlösen av andelar i fondföretaget (13 kap. 1 § 4). I föreskrifter ska det också regleras hur ett fondföretag ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföringen av andelar i företaget i Sverige (13 kap. 1 § 5). I propositionen föreslås det också att det ska införas bemyndiganden i LAIF för regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, att meddela föreskrifter om hur en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med

marknadsföringen av andelar eller aktier i en EES-baserad alternativ investeringsfond i Sverige (15 kap. 2 § 7).

Finansinspektionens förslag förutsätter att myndigheten får bemyndigande att meddela föreskrifter i dessa frågor.

1.4.3 Informationskrav efter att marknadsföring upphört

I propositionen föreslås en ny paragraf, 1 kap. 9 a § LVF, där det anges att ett fondföretag som har upphört att i Sverige marknadsföra andelar i företaget, även fortsättningsvis ska tillhandahålla kvarvarande andelsägare här i landet den information som företaget enligt reglerna i hemlandet är skyldigt att tillhandahålla. Det föreslås också att motsvarande krav ska införas för utländska EES-baserade AIF-förvaltare (5 kap. 7 c § LAIF).

Vidare föreslås det i propositionen att det i LVF ska införas ett bemyndigande för regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, att meddela föreskrifter om vilket språk ett fondföretag ska använda när det tillhandahåller information till kvarvarande andelsägare i Sverige efter att det har upphört med marknadsföring av andelar i företaget här i landet (13 kap. 1 § 4 LVF).

I propositionen föreslås även att det i LVF och LAIF införs bemyndiganden om att regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, ska få meddela föreskrifter om hur medel för distanskommunikation får användas när ett fondföretag, respektive en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare, som har upphört med marknadsföringen i Sverige ska tillhandahålla kvarvarande andels- eller aktieägare här i landet information (13 kap. 1 § 6 LVF och 15 kap. 2 § 8 LAIF).

Finansinspektionens förslag förutsätter att myndigheten får bemyndiganden att meddela föreskrifter i dessa frågor.

1.4.4 Sonderande marknadsföring

I propositionen föreslås att det i nya 4 kap. 5 a–5 d §§ och 6 kap. 2 a–2 d §§ LAIF ska införas bestämmelser om förutsättningarna för en svensk AIF-förvaltare att bedriva sonderande marknadsföring i Sverige eller i något annat land inom EES av en EES-baserad alternativ investeringsfond till professionella investerare. Det föreslås även att det i LAIF ska införas ett bemyndigande om att regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, ska få meddela föreskrifter om hur AIF-förvaltaren ska

dokumentera den sonderande marknadsföringen samt om hur en underrättelse om sonderande marknadsföring ska lämnas (15 kap. 2 § 4).

Finansinspektionens förslag förutsätter att myndigheten får bemyndigande att meddela föreskrifter i dessa frågor.

1.5 Ärendets beredning

Finansinspektionen har i arbetet med att ta fram förslagen till föreskriftsändringar haft en dialog med en extern referensgrupp som består av representanter från Fondbolagens förening.

2 Motivering och överväganden

2.1 Språkkrav och tillhandahållande av information om lokala funktioner vid verksamhet i Sverige

2.1.1 Fondföretag och förvaltningsbolag

Genom ändringsdirektivet har det gjorts ändringar i UCITSD:s regler om tillhandahållande av information om lokala funktioner till investerare vid marknadsföring av andelar i fondföretag i andra medlemsstater än där företagen är etablerade (artikel 1.4 i ändringsdirektivet och artikel 92 i UCITSD). Enligt skäl 5 i ändringsdirektivet har de tidigare reglerna i UCITSD visat sig vara betungande och de har inte tillämpats som det var tänkt. I samma skäl anges att det därför har bedömts nödvändigt att ta bort kravet på lokal fysisk närvaro för tillhandahållande av lokala funktioner och att närmare ange vilka krav som gäller för att tillhandahålla dessa funktioner till icke-professionella investerare. Ändringarna, som har införts genom att artikel 92 i UCITSD har fått en ny lydelse, innebär bland annat att det mer utförligt och detaljerat anges vilka krav som gäller och att det uttryckligen anges att medlemsstaterna inte får kräva att ett fondföretag finns på plats fysiskt i värdmedlemsstaten.

UCITSD innehåller sedan tidigare regler om krav på att vissa funktioner ska tillhandahållas i värdlandet vid fondföretags⁶ och förvaltningsbolags⁷ gränsöverskridande verksamhet.⁸ De reglerna har genomförts i svensk rätt genom 1 kap. 6 c och 7 §§ LVF, som handlar om krav på fondföretag och förvaltningsbolag som bedriver verksamhet i Sverige. I propositionen föreslås att dessa bestämmelser ändras och att en ny bestämmelse om fondföretag införs i 1 kap. 8 § LVF.

Ett fondföretag ska enligt den nya lydelsen av artikel 92.1 e i UCITSD (i lydelsen enligt artikel 1.4 i ändringsdirektivet), via ett varaktigt medium, tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför i varje medlemsstat. Bestämmelsen är även tillämplig för förvaltningsbolag, enligt artikel 15 i UCITSD. Med varaktigt medium avses enligt artikel 2.1 m i UCITSD varje medel som gör det möjligt för en investerare att bevara information, som riktas till denne personligen, på ett sätt som är tillgängligt för användning i framtiden under en tid som är lämplig med hänsyn till vad som är avsikten med informationen och som tillåter oförändrad återgivning av den bevarade informationen. Definitionen har genomförts i svensk rätt genom 1 kap. 9 § 34 fondföreskrifterna, som överensstämmer med ordalydelsen i direktivet.

I propositionen föreslås att kravet på att förvaltningsbolag och fondföretag ska tillhandahålla den aktuella informationen genom ett varaktigt medium regleras genom föreskrifter på lägre nivå än lag (13 kap. 2 § 2 LVF).

Finansinspektionen förväntas få bemyndigande att meddela föreskrifter i frågan. Inspektionen föreslår därför att det i fondföreskrifterna införs en ny paragraf, 32 kap. 7 §, där det anges att information som förvaltningsbolag och fondföretag ska lämna till investerare enligt 1 kap. 6 c § första stycket 5 eller 8 § första stycket 5 LVF ska lämnas via ett varaktigt medium.

Funktionerna för att utföra uppgifterna ska enligt den nya lydelsen av artikel 92.3 första stycket a i UCITSD (i lydelsen enligt artikel 1.4 i ändringsdirektivet) tillhandahållas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där fondföretaget marknadsförs, eller

⁶ Med fondföretag avses i UCITSD en utländsk motsvarighet till svenska värdepappersfonder (se artikel 1.1 i UCITSD).

⁷ Med förvaltningsbolag avses i UCITSD en utländsk motsvarighet till ett svenskt värdepappersbolag (se artikel 2.1 b UCITSD).

⁸ Se bland annat artikel 15 och den tidigare lydelsen av artikel 92 i UCITSD.

på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

I propositionen föreslås att det i föreskrifter på lägre nivå än lag ska regleras på vilket språk ett förvaltningsbolag eller fondföretag ska tillhandahålla funktionerna (13 kap. 1 § 3 LVF). Som anges i avsnitt 1.4.1 förväntas Finansinspektionen få bemyndigande att meddela föreskrifter även i denna fråga.

Svenska är huvudspråk i Sverige och Sveriges officiella språk i internationella sammanhang (4 och 13 §§ språklagen [2009:600]). Med hänsyn till detta och då funktionerna även ska tillhandahållas icke-professionella investerare i Sverige, till exempel konsumenter, anser Finansinspektionen att funktionerna bör tillhandahållas på svenska.

Finansinspektionen föreslår därför att det införs en ny paragraf i fondföreskrifterna, 32 kap. 8 §, om att funktionerna i 1 kap. 6 c § första stycket eller 8 § första stycket LVF ska tillhandahållas på svenska. I 32 kap. 1 § anges att kapitlet handlar om språkrav för vissa fondföretag. Med hänsyn till att Finansinspektionen nu föreslår att vissa regler som inte handlar om språkrav införs i kapitlet, bör en justering göras i nämnda paragraf. För att det ska vara tydligt att de föreslagna bestämmelserna i 32 kap. 7 och 8 §§ gäller även för förvaltningsbolag bör det även införas en hänvisning till de paragraferna i 1 kap. 2 och 3 §§ fondföreskrifterna.

2.1.2 Utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare

Enligt artikel 43.1 i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.6 i ändringsdirektivet) får medlemsstaterna i det egna landet tillåta att AIF-förvaltare till icke-professionella investerare marknadsför andelar eller aktier i alternativa investeringsfonder som de förvaltar. Sverige har sedan tidigare infört bestämmelser i 5 kap. 6 § LAIF som tillåter utländska EES-baserade AIF-förvaltare att, efter tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare i Sverige (vilket även inkluderar professionella investerare). I 5 kap. 2 § finns även bestämmelser om att sådana AIF-förvaltare kan få tillstånd från Finansinspektionen att här i landet förvalta en specialfond samt att marknadsföra fonden. En förutsättning för att beviljas tillstånd enligt nämnda paragrafer är att AIF-förvaltaren vidtar nödvändiga åtgärder för att här i landet kunna göra utbetalningar till andelsägarna, lösa in andelar samt

lämna den information som förvaltaren är skyldig att tillhandahålla (5 kap. 2 § andra stycket 4 och fjärde stycket samt 6 § första stycket 1 och 4 kap. 2 § första stycket 4).

Enligt den nya artikeln 43a i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.6 i ändringsdirektivet) ska medlemsstaterna säkerställa att en AIF-förvaltare tillhandahåller funktioner som utför vissa uppgifter i varje medlemsstat där den har för avsikt att marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare. Kraven har ingen motsvarighet i den tidigare lydelsen av AIFMD. Med anledning av den nya artikeln föreslår regeringen att bestämmelserna i 4 kap. 2 § samt 5 kap. 2 och 6 §§ LAIF ändras.

Av artikel 2.1 c i AIFMD följer att kraven i den nya artikeln 43a på att en AIF-förvaltare ska tillhandahålla funktioner i värdmedlemsstaten för att utföra vissa uppgifter, ska gälla även för en icke EES-baserad AIF-förvaltare som avser att marknadsföra aktier eller andelar i en av förvaltaren förvaltd alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i unionen.

I dag kan en icke EES-baserad AIF-förvaltare, efter att den fått tillstånd av Finansinspektionen, marknadsföra andelar eller aktier i en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige (5 kap. 11 § LAIF). För att få tillstånd ställs motsvarande krav i fråga om tillhandahållande av funktioner här i landet som gäller för utländska EES-baserade AIF-förvaltare och svenska AIF-förvaltare som i Sverige marknadsför en utländsk EES-baserad alternativ investeringsfond (5 kap. 11 § första stycket 1 och 4 kap. 2 § första stycket). I propositionen föreslås att motsvarande regler om lokala funktioner som föreslås gälla för EES-baserade AIF-förvaltare ska införas även för icke EES-baserade AIF-förvaltare genom ändringar i 5 kap. 11 §.⁹

En AIF-förvaltare ska enligt den nya artikeln 43a.1 e i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.6 i ändringsdirektivet) via ett varaktigt medium tillhandahålla investerare relevant information om de uppgifter som funktionerna utför i värdmedlemsstaten.

I propositionen föreslås att det i föreskrifter på lägre nivå än lag regleras hur utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare ska

⁹ Se propositionen s. 140 och 183.

tillhandahålla information om de uppgifter som utförs genom funktionerna (15 kap. 2 § 5 LAIF). Finansinspektionen väntas få bemyndigande att meddela sådana föreskrifter. Inspektionen föreslår därför att det införs nya bestämmelser i AIF-föreskrifterna om att de uppgifter som utförs genom sådana lokala funktioner som avses i 5 kap. 2 § andra stycket 4 och 6 § första stycket 1 samt 11 § första stycket 1 LAIF ska tillhandahållas på ett varaktigt medium. Begreppet varaktigt medium används sedan tidigare i AIF-föreskrifterna (se 14 kap. 2 § och 15 kap. 1 §). Begreppet definieras inte i föreskrifterna, men någon annan definition än den som beskrivs i avsnitt 2.1.1 är inte avsedd vad gäller de nya bestämmelser som nu föreslås.¹⁰ Bestämmelserna införs enligt förslaget i två nya paragrafer i föreskrifterna, 5 kap. 6 a och 11 a §§.

Funktionerna för att utföra uppgifterna ska enligt den nya artikeln 43a.3 första stycket a i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.6 i ändringsdirektivet) tillhandahållas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där den alternativa investeringsfonden marknadsförs, eller på ett språk som godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

I propositionen föreslås att det i föreskrifter på lägre nivå än lag regleras på vilket språk utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla funktionerna (15 kap. 2 § 6 LAIF).

Svenska är huvudspråk i Sverige och Sveriges officiella språk i internationella sammanhang (4 och 13 §§ språklagen). Informationen ska tillhandahållas även icke-professionella investerare i Sverige, vilket inkluderar konsumenter. I likhet med vad som anges i avsnitt 2.1.1 bör informationen därför tillhandahållas på svenska.

Finansinspektionen föreslår mot denna bakgrund att det i AIF-föreskrifterna även införs bestämmelser om att utländska EES-baserade AIF-förvaltare som förvaltar en specialfond, respektive utländska EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför en alternativ investeringsfond till icke-professionella investerare i Sverige, ska tillhandahålla funktionerna i 5 kap. 2 § andra stycket 4, 6 § första stycket 1 och 11 § första stycket 1 LAIF på svenska.

¹⁰ Se även propositionen s. 121.

2.2 Åtgärder när marknadsföringen upphör

Genom ändringsdirektivet har det införts regler i UCITSD och AIFMD om åtgärder som ska vidtas när ett fondföretag, respektive en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare, ska upphöra med den gränsöverskridande marknadsföringen (artikel 93a i UCITSD och artikel 32a i AIFMD, artiklarna 1.6 och 2.4 i ändringsdirektivet). Av de nya reglerna följer också att ett fondföretag eller en AIF-förvaltare som avser att upphöra med marknadsföringen ska anmäla det till hemlandsmyndigheten (avanmälan) och att hemlandsmyndigheten är skyldig att överlämna anmälan till värdlandet. De materiella kraven för att fondföretaget respektive AIF-förvaltaren ska få göra en avanmälan är bland annat att de ska lämna ett erbjudande om återköp eller inlösen av relevanta andelar eller aktier, offentliggöra information om avsikten att upphöra med marknadsföringen och avsluta eller ändra vissa typer av avtal.

I propositionen föreslås att de relevanta artiklarna i UCITSD och AIFMD genomförs delvis genom de nya paragraferna 1 kap. 9 § LVF, respektive 5 kap. 7 a § LAIF, och delvis genom föreskrifter på lägre nivå än lag.

2.2.1 Språkrav

Av den nya artikeln 93a.1 tredje stycket i UCITSD (i lydelsen enligt den engelska språkversionen av artikel 1.6 i ändringsdirektivet) följer att informationen till investerare om återköp eller inlösen – och avsikten att upphöra med marknadsföringen – ska lämnas på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där marknadsföringen sker, eller på ett språk som har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.¹¹

I propositionen föreslås att det i föreskrifter på lägre nivå än lag regleras på vilket språk ett fondföretag ska tillhandahålla informationen till andelsägarna i Sverige om avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet och om inlösen av andelar i företaget (13 kap. 1 § 4).

Finansinspektionen förväntas få bemyndigande att meddela föreskrifter i frågan.

¹¹ I propositionen konstaterar regeringen att det i den svenska språkversionen felaktigt hänvisas till hemmedlemsstaten. Regeringen utgår därför i stället från den engelska språkversionen av ändringsdirektivet, se propositionen s. 90.

Av samma skäl som anges i avsnitt 2.1.1 och 2.1.2 anser Finansinspektionen att den aktuella informationen bör tillhandahållas på svenska. En bestämmelse om det bör införas i fondföreskrifterna (32 kap. 9 §).

2.2.2 Krav på offentliggörande

Enligt de nya artiklarna 93a.1 första stycket b i UCITSD (i lydelsen enligt artikel 1.6 i ändringsdirektivet) och 32a.1 första stycket b i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.4 i ändringsdirektivet) ska fondföretag, respektive utländska EES-baserade AIF-förvaltare, offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföringen på ett sätt som är allmänt tillgängligt även med elektroniska medel. Offentliggörandet ska också ske på ett sätt som är brukligt för marknadsföring av fondföretag, respektive alternativa investeringsfonder, och passande för en typisk investerare i fondföretag respektive alternativa investeringsfonder.

I propositionen föreslås att det införs bestämmelser i lag om skyldigheten för fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare att offentliggöra avsikten att upphöra med den gränsöverskridande marknadsföringen av ett fondföretag eller en EES-baserad alternativ investeringsfond i Sverige (1 kap. 9 § första stycket 2 LVF och 5 kap. 7 a § första stycket 2 LAIF). Vidare föreslås att det i föreskrifter på lägre nivå än lag regleras hur den avsikten ska offentliggöras (13 kap. 1 § 5 LVF och 15 kap. 2 § 7 LAIF). Finansinspektionen förväntas få bemyndigande att reglera detta.

I 2 kap. 15 c § tredje stycket LVF finns en bestämmelse om att fondbolag ska offentliggöra vissa handlingar i samband med att behöriga myndigheter underrättas om att marknadsföring påbörjas i en annan EES-stat. Offentliggörandet ska enligt 3 kap. 5 § fondföreskrifterna ske på fondbolagets webbplats eller på en annan webbplats som fondbolaget hänvisar till i underrättelsen till behörig myndighet. Bestämmelserna genomför artikel 93.7 i UCITSD och artikel 31 i kommissionens genomförandedirektiv 2010/44/EU. Av de artiklarna framgår bland annat att det ska säkerställas att den behöriga myndigheten i värdlandet, på elektronisk väg, har tillgång till de handlingar som har bifogats underrättelsen om marknadsföring. Det ska ske genom att fondbolaget på sin webbplats, eller på en annan webbplats som har angetts i underrättelsen om marknadsföring och som värdlandet har tillgång till, offentliggör dessa handlingar.

Finansinspektionen anser att denna reglering bör vara utgångspunkt för reglerna om hur fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföringen här i landet. Ett lämpligt sätt att göra informationen allmänt tillgänglig är enligt inspektionen att information om avsikten tillhandahålls på företagets respektive webbplats. Till skillnad från vad som gäller vid offentliggörande enligt 2 kap. 15 c § LVF är dock syftet med det nu aktuella offentliggörandet att göra informationen tillgänglig för andels- eller aktieägare. Inspektionen anser därför inte att information ska kunna offentliggöras på en annan webbplats som angetts i en anmälan till behöriga myndigheter (jfr. 3 kap. 5 § fondföreskrifterna).

Finansinspektionen föreslår mot denna bakgrund att det i 32 kap. 9 § fondföreskrifterna och 5 kap. 6 b § AIF-föreskrifterna införs bestämmelser om att informationen om avsikten att upphöra med marknadsföringen ska tillhandahållas på fondföretagets respektive AIF-förvaltarens webbplats.

2.3 Vissa informationskrav efter att marknadsföringen har upphört

Genom artiklarna 1.6 och 2.4 i ändringsdirektivet har det i den nya artikeln 93a.4 i UCITSD och den nya artikeln 32a.4 i AIFMD införts vissa informationskrav som ska gälla även efter att den gränsöverskridande marknadsföringen av andelar av fondföretaget, respektive den utländska alternativa investeringsfonden, har upphört. Regleringen innebär att ett fondföretag, respektive en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare, ska fortsätta att lämna viss information till kvarvarande investerare i värdlandet och till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. I propositionen föreslås att det med anledning av nämnda artiklar i UCITSD och AIFMD införs nya lagregler om en skyldighet att tillhandahålla kvarvarande investerare i Sverige den information som enligt reglerna i hemlandet ska tillhandahållas (1 kap. 9 a § LVF och 5 kap. 7 c LAIF).

2.3.1 Språkkrav för information till kvarvarande investerare

I den nya artikeln 93a.7 UCITSD (i lydelsen enligt artikel 1.6 i ändringsdirektivet) finns vissa bestämmelser som handlar om på vilket språk informationen till kvarvarande investerare ska tillhandahållas.

Vilken typ av information som ska lämnas till kvarvarande investerare i Sverige i ett fondföretag som har upphört med marknadsföring av andelar här i landet är i huvudsak en fråga för fondföretagets hemmedlemsstat att reglera.¹² Av den nya artikeln 93a.4 i UCITSD (i lydelsen enligt artikel 1.6 i ändringsdirektivet) kan dock utläsas att den information som det framför allt handlar om är basfakta¹³, prospekt¹⁴, årsberättelse och halvårsredogörelse. När det gäller reglerna i UCITSD om vilket språk som ska användas för informationen är Sverige i egenskap av värdmedlemsstat behörig att kontrollera att språkraven följs och att vidta åtgärder mot fondföretag som inte gör det (se artiklarna 94.1 b och c, 97.3 och 108.1 andra stycket i UCITSD).¹⁵ För att denna tillsyn ska kunna utövas föreslår regeringen i propositionen att det införs särskilda regler om krav på att fondföretag ska tillhandahålla kvarvarande investerare i Sverige den information som företaget enligt hemlandets regler är skyldigt att lämna (1 kap. 9 a § LVF, som nämns ovan).

I propositionen föreslås vidare att det i föreskrifter på lägre nivå än lag införs regler om på vilket språk ett fondföretag ska tillhandahålla den aktuella informationen (13 kap. 1 § 4 LVF). Finansinspektionen förväntas få bemyndigande att reglera frågan om språkrav.

I 32 kap. fondföreskrifterna finns regler om vissa språkrav som gäller för fondföretag som marknadsför andelar i företaget i Sverige. Enligt 5 § ska ett faktablad tillhandahållas på svenska. Företagets informationsbroschyr, årsberättelse och halvårsredogörelse ska enligt 6 § tillhandahållas på svenska eller engelska. Den information som det nu kommer att vara fråga om är, som anges ovan, framför allt faktablad, informationsbroschyr, årsberättelse och halvårsredogörelse. Vilken information som fondföretaget ska lämna kommer dock att regleras närmare i företagets hemland. Det är därför inte möjligt att nu införa lika specificerade bestämmelser som i 32 kap. 5 och 6 §§ fondföreskrifterna. Däremot anser Finansinspektionen att regler om de nu aktuella språkraven bör utformas i linje med vad som gäller enligt nämnda paragrafer. Faktablad bör således alltid tillhandahållas på svenska, medan övrig information bör tillhandahållas på svenska eller

¹² Se propositionen s. 95.

¹³ Det som i UCITSD benämns basfakta kallas för faktablad i svensk rätt (se 4 kap. 16 a § LVF).

¹⁴ Det som i UCITSD benämns prospekt kallas för informationsbroschyr i svensk rätt (se 4 kap. 15 § LVF).

¹⁵ Se propositionen s. 95.

engelska. Bestämmelser med denna innebörd föreslås införas i fondföreskrifterna (32 kap. 10 § första stycket).

2.3.2 Företagens medel för distanskommunikation

2.3.2.1 Fondföretag

Enligt den nya artikeln 93a.7 i UCITSD ska medlemsstaterna göra det möjligt för fondföretag att använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för att förse kvarvarande investerare med information, förutsatt att investerarna får tillgång till informationen och kommunikationstekniken på det officiella språket eller ett av de officiella språken i den medlemsstat där de är etablerade, eller på ett språk som har godkänts av de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten.

I propositionen föreslås att det i föreskrifter på lägre nivå än lag ska regleras hur medel för distanskommunikation får användas när ett fondföretag, som har upphört med marknadsföring av företagets andelar i Sverige, ska tillhandahålla information till de andelsägare som är kvar här i landet (13 kap. 1 § 6 LVF). Finansinspektionen förväntas få bemyndigande att reglera frågan.

Finansinspektionen föreslår att det införs en bestämmelse i fondföreskrifterna (32 kap. 10 § andra stycket) om att fondföretag får använda alla typer av elektronisk kommunikation, eller annan teknik för distanskommunikation, för att förse kvarvarande andelsägare med informationen i fråga. Utifrån hur regleringen i artikel 93a.7 är utformad föreslås även att det, för att sådan kommunikation ska få användas, ska krävas att andelsägarna får tillgång till kommunikationstekniken på svenska eller engelska och att informationen tillhandahålls enligt de språkkrav som föreslås i avsnitt 2.3.1 – det vill säga faktablad på svenska och övrig information på svenska eller engelska.

2.3.2.2 Utländsk EES-baserad AIF-förvaltare

Enligt den nya artikeln 32a.8 i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.4 i ändringsdirektivet) ska medlemsstaterna även göra det möjligt för AIF-förvaltare att använda alla typer av elektronisk kommunikation, eller annan teknik för distanskommunikation, för att förse kvarvarande investerare i den medlemsstat där investerarna har sin hemvist eller sitt säte. Till skillnad från vad som gäller enligt motsvarande reglering i UCITSD anges inte i artikeln

några särskilda förutsättningar som måste vara uppfyllda för att sådan kommunikation ska få användas.

I propositionen föreslås att det i föreskrifter på lägre nivå än lag ska regleras hur en utländsk EES-baserad AIF-förvaltare som har upphört med gränsöverskridande marknadsföring i Sverige ska kunna använda medel för distanskommunikation för att tillhandahålla information till kvarvarande andels- eller aktieägare i den alternativa investeringsfonden här i landet (15 kap. 2 § 8 LAIF).

Finansinspektionen förväntas få bemyndigande att reglera frågan. Inspektionen föreslår därför att det i 5 kap. 6 c § AIF-föreskrifterna införs en ny bestämmelse om att utländska EES-baserade AIF-förvaltare som har upphört att marknadsföra företagets andelar i Sverige, får använda alla typer av elektronisk kommunikation eller annan teknik för distanskommunikation för att förse kvarvarande andels- eller aktieägare i fonden här i landet med sådan information som avses i nya 5 kap. 7 c § LAIF.

2.4 Sonderande marknadsföring

Genom ändringsdirektivet har det införts nya regler i AIFMD om en auktoriserad AIF-förvaltares möjlighet att under vissa förutsättningar bedriva så kallad sonderande marknadsföring. Sonderande marknadsföring innebär, något förenklat, att man direkt eller indirekt tillhandahåller information eller kommunikation om investeringsstrategier eller investeringsidéer. Syftet är att pröva potentiella professionella investerares intresse för en alternativ investeringsfond som ännu inte är etablerad eller som är etablerad men ännu inte har anmälts för marknadsföring.¹⁶ Enligt den nya artikeln 30a.1 första stycket i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.2 i ändringsdirektivet), ska medlemsstaterna säkerställa att en auktoriserad EU-baserad AIF-förvaltares sonderande marknadsföring till professionella investerare inom unionen bedrivs under vissa närmare angivna förutsättningar. I propositionen föreslås att bestämmelser om sonderande marknadsföring ska införas i 4 kap. 5 a–d §, 5 kap. 2 b § och 6 kap. 2 a–d § LAIF.

Enligt den nya artikeln 30a.4 i AIFMD ska AIF-förvaltaren säkerställa att dess sonderande marknadsföring dokumenteras på ett tillfredsställande sätt. I propositionen föreslås att en motsvarande bestämmelse tas in i 4 kap. 5 b §

¹⁶ Se artikel 4.1 aea i AIFMD.

(marknadsföring i Sverige) och 6 kap. 2 b § LAIF (marknadsföring i ett annat land inom EES), och att det i myndighetsföreskrifter regleras vad det närmare innebär att dokumentera informationen på ett tillfredsställande sätt.¹⁷ Ett bemyndigande föreslås därför, där det anges att regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om hur den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras (15 kap. 2 § 4 LAIF). Finansinspektionen väntas få bemyndigande att reglera frågan.

Finansinspektionen uppfattar bemyndigandet som att bestämmelserna om att den sonderande marknadsföringen ska dokumenteras på ett tillfredsställande sätt även bör omfatta vilka uppgifter som ska dokumenteras. Inspektionen har enligt 13 kap. 1 § LAIF tillsyn över att en AIF-förvaltare driver verksamheten enligt LAIF och andra författningar som reglerar förvaltarens verksamhet. Vid bedömningen av vad som är ett tillfredsställande sätt att dokumentera den sonderande marknadsföringen beaktar Finansinspektionen att det ska vara möjligt för inspektionen att utöva tillsyn över marknadsföringen. Inspektionen anser därför att varje tillfälle då AIF-förvaltaren bedriver sonderande marknadsföring bör dokumenteras på ett sådant sätt att marknadsföringsmaterialet kan tillhandahållas i sin helhet. Dokumentationen bör även innehålla uppgifter om vilka den sonderande marknadsföringen har riktats mot, datum för när marknadsföringen har utförts, samt hur förvaltaren har säkerställt att det inte har bedrivits någon anmälnings- eller tillståndspliktig marknadsföring. Finansinspektionen föreslår att regler om detta införs i 4 kap. 5 b § respektive 6 kap. 2 b § AIF-föreskrifterna.

Enligt artikel 30a.2 tredje stycket i AIFMD (i lydelsen enligt artikel 2.2 i ändringsdirektivet) ska en AIF-förvaltare underrätta behörig myndighet i hemmedlemsstaten om att sonderande marknadsföring har påbörjats. Regler som genomför detta krav föreslås i propositionen införas i LAIF (4 kap. 5 c § och 6 kap. 2 c § LAIF). Underrättelsen om sonderande marknadsföring ska enligt samma artikel översändas i pappersformat eller elektroniskt format. I vilken form en svensk AIF-förvaltare ska lämna underrättelse om sonderande marknadsföring av en EES-baserad alternativ investeringsfond, föreslås i propositionen regleras i myndighetsföreskrifter (15 kap. 2 § 5 LAIF och s.114 i propositionen).

Underrättelsen ska enligt direktivet lämnas i pappersformat eller i elektroniskt format. Finansinspektionen föreslår därför att bestämmelser om att underrättelsen ska lämnas i något av dessa format införs i 4 kap. 5 a §

¹⁷ Se propositionen s. 111 f.

(marknadsföring i Sverige) och 6 kap. 2 a § (marknadsföring i annat EES-land) AIF-föreskrifterna.

2.5 Ikraftträdande

Medlemsstaterna ska senast den 1 augusti 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa ändringsdirektivet (artikel 3.1 i ändringsdirektivet). Bestämmelserna ska tillämpas från och med samma dag.

Lagändringarna som föreslås i propositionen för att genomföra ändringsdirektivet föreslås träda i kraft den 1 april 2022. De föreskriftsändringar som Finansinspektionen föreslår bör träda i kraft så snart som möjligt efter det datumet. Med hänsyn till beredningen av förslagen kan de tidigast träda i kraft den 1 juni 2022. Finansinspektionen bedömer inte att det kan förväntas några negativa konsekvenser av att föreskriftsändringarna träder i kraft två månader efter ändringarna i LVF och LAIF. Mot denna bakgrund föreslår inspektionen att föreskriftsförändringarna som behandlas i denna promemoria ska träda i kraft den 1 juni 2022.

Finansinspektionen bedömer att det inte behövs några övergångsbestämmelser.

3 Förslagets konsekvenser

I avsnitten 1.1, 1.3 och 2.1–2.4 framgår vad Finansinspektionen vill uppnå med de föreslagna ändringarna, vilka alternativa lösningar som finns och vilka effekter det får om en reglering inte sker. För uppgifter om de rättsliga förutsättningar som ligger till grund för de föreslagna ändringarna, se avsnitt 1.4 ovan.

Som framgår ovan syftar förslagen till att genomföra delar av ett EU-direktiv. Finansinspektionen bedömer att regleringen överensstämmer med och inte går utöver Sveriges skyldigheter som medlemsstat. Som nämns ovan i avsnitt 1.3 krävs att myndigheten utfärdar bindande föreskrifter för att ändringsdirektivet ska genomföras fullt ut i svensk rätt. En alternativ och möjligen mindre kostnadskrävande reglering är därför inte möjlig.

Föreskriftsändringarna föreslås träda i kraft den 1 juni 2022, se avsnitt 2.5 ovan. Finansinspektionen bedömer att förslagen inte är så omfattande att

företagen behöver en längre förberedelsestid än den som tiden före ikraftträdandet ger. Eftersom förslagen överlag inte bedöms innebära några betydande ändringar för de berörda företagen behövs inte heller några särskilda informationsinsatser utöver avisering om förändringen på och uppdatering av Finansinspektionens webbplats.

Finansinspektionen redogör nedan för de konsekvenser som förslagen bedöms få för samhället och konsumenterna, företagen samt Finansinspektionen.

3.1 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

De föreslagna ändringarna bedöms inte påverka samhällsekonomin eller konsumenterna i någon väsentlig grad. På sikt kan ändringarna ge konsumenterna ett starkare skydd eftersom de i större utsträckning än i dag kommer att få tillgång till information på svenska.

3.2 Konsekvenser för företagen

3.2.1 Berörda företag

För närvarande finns det sammanlagt 1 181 företag som berörs av föreskriftsändringarna. Storleken på företagen är mycket varierande.¹⁸ De 1 181 företagen är fördelade enligt följande:

- 87 svenska AIF-förvaltare som har tillstånd enligt 3 kap. 1 § LAIF
- 105 förvaltningsbolag som driver verksamhet i Sverige¹⁹
- 968 fondföretag som marknadsför andelar i Sverige²⁰
- 2 utländska EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför specialfonder i Sverige²¹
- 18 utländska EES-baserade AIF-förvaltare som marknadsför alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare i Sverige²²

¹⁸ Samtliga siffror gäller förhållandena den 17 januari 2022.

¹⁹ Underrättelse enligt 1 kap. 6 § LVF.

²⁰ Underrättelse enligt 1 kap. 7 § LVF.

²¹ Tillstånd enligt 5 kap. 2 § LAIF.

²² Tillstånd enligt 5 kap. 6 § LAIF.

- 1 icke EES-baserad AIF-förvaltare som marknadsför alternativa investeringsfonder till icke-professionella investerare i Sverige²³

3.2.2 Kostnader för företagen

Sonderande marknadsföring

Förslagen innebär en reglering av hur svenska AIF-förvaltare som bedriver sonderande marknadsföring ska underrätta Finansinspektionen om marknadsföringen och hur företagen ska dokumentera marknadsföringen. Företagen kommer att behöva göra vissa Anpassningar av sin verksamhet för att tillämpa de nya reglerna. Bland annat kan vissa rutiner behöva ses över och personal utbildas. Finansinspektionen bedömer dock att företagens administrativa kostnader endast kommer att öka i begränsad omfattning. Engångskostnaderna för att analysera reglerna, uppdatera interna processer och utbilda personal beräknas bli mellan 57 000 kronor (40 timmar x 1 425 kronor²⁴) och 71 250 kronor (50 timmar x 1 425 kronor).

Tillhandahållande av lokala funktioner

Förslagen innebär en reglering av hur fondföretag, förvaltningsbolag samt EES-baserade och icke EES-baserade AIF-förvaltare ska tillhandahålla andelsägare information om de uppgifter som utförs genom lokala funktioner i Sverige, samt att funktionerna ska tillhandahållas på svenska. Företagen behöver göra vissa Anpassningar för att tillämpa de nya informationsreglerna. Bland annat kan vissa rutiner behöva ses över och information översättas till svenska. Finansinspektionen bedömer dock att företagens administrativa kostnader endast kommer att öka i begränsad omfattning. Engångskostnaderna för att analysera de nya reglerna och för att göra nödvändiga Anpassningar beräknas bli mellan 14 250 kronor (10 timmar x 1 425 kronor) och 21 375 kronor (15 timmar x 1 425 kronor).

Åtgärder när marknadsföring upphör

Förslagen innebär att det införs krav på hur fondföretag och utländska EES-baserade AIF-förvaltare ska offentliggöra avsikten att upphöra med marknadsföringen i Sverige, samt att fondföretag ska tillhandahålla viss

²³ Tillstånd enligt 5 kap. 11 § LAIF.

²⁴ Beloppet motsvarar timkostnadsnormen enligt 2 § första stycket förordningen (2009:1237) om timkostnadsnorm inom rättshjälpsområdet. Underlaget för timkostnadsnormen ska grundas på ett index för tjänster inom juridik, ekonomi, vetenskap och teknik som publiceras av Statistiska centralbyrån. Underlaget för nästkommande år ska grundas på utvecklingen mellan de två senaste helårsutfallen för detta index. Källa: Sveriges Domstolar.

information på svenska. Företagen behöver göra vissa anpassningar för att tillämpa de föreslagna bestämmelserna. Bland annat kan vissa rutiner behöva ses över för att uppfylla de nya kraven. Vissa kostnader kan också uppstå för fondföretagen för att uppfylla språkravet. Finansinspektionen bedömer dock att företagens administrativa kostnader endast kommer att öka i begränsad omfattning. Engångskostnaderna för att analysera de nya reglerna och för att göra nödvändiga anpassningar för att tillhandahålla informationen beräknas bli mellan 14 250 kronor (10 timmar x 1 425 kronor) och 21 375 kronor (15 timmar x 1 425 kronor).

Informationskrav efter att marknadsföringen upphört

Förslagen innebär att det införs vissa regler om att ett fondföretag, respektive en EES-baserad AIF-förvaltare, som har upphört med marknadsföringen i Sverige får använda teknik för distanskommunikation för att förse kvarvarande andelsägare med information. Att AIF-förvaltare i föreskrifterna får möjlighet att tillhandahålla information genom distanskommunikation bedöms inte medföra några kostnader för dessa företag. Genom att det föreslås vissa särskilda språkrav för fondföretag och att möjligheten att kommunicera gäller under förutsättning att de kraven är uppfyllda, bedömer Finansinspektionen att fondföretagen behöver göra vissa anpassningar för att tillämpa de föreslagna bestämmelserna. Bland annat kan de behöva se över vissa rutiner för att uppfylla kraven. Finansinspektionen bedömer dock att företagens administrativa kostnader endast kommer att öka i begränsad omfattning. Engångskostnaderna för att analysera de nya reglerna och för att göra nödvändiga anpassningar beräknas bli mellan 14 250 kronor (10 timmar x 1 425 kronor) och 21 375 kronor (15 timmar x 1 425 kronor).

3.2.2.1 Övriga kostnader och konkurrenspåverkan

Förslagen ovan bedöms inte medföra några andra kostnader för de berörda företagen. Företagen kommer inte heller att behöva förändra sin verksamhet i någon större utsträckning.

Konkurrensen bedöms inte påverkas nämnvärt eftersom motsvarande reglering har införts eller kommer att införas i hela EU. Däremot kan det uppstå vissa skillnader i medlemsstaternas nationella reglering, vilket skulle kunna påverka konkurrensen i någon mån.

3.2.3 Konsekvenser för små företag

Finansinspektionen bedömer att de tillkommande administrativa kostnaderna relativt sett kan ha en större negativ effekt på vinstmarginalerna för mindre företag än för större. Detta eftersom de administrativa kostnaderna för de små företagen uppskattas bli större i förhållande till deras omsättning.

3.3 Konsekvenser för Finansinspektionen

De föreslagna föreskriftsändringarna kan i viss mån medföra ytterligare granskningsmoment inom ramen för Finansinspektionens tillstånds- och tillsynsarbete. Ändringarna bedöms dock vara så pass begränsade att inspektionen inte förväntas behöva några ytterligare resurser. Ändringarna bedöms inte heller kräva några särskilda informationsinsatser.